

**Wilgenroosje - syn. knikkend wilgenroosje
(Chamerion angustifolium - syn. Epilobium angustifolium)**

Het wilgenroosje komt zeer algemeen in onze natuur voor. De plant groeit graag in bosranden.

Eetbaarheid

Het wilgenroosje is rijk aan looistoffen.

De bloemen kunnen als eetbare decoratie worden gebruikt. In diverse informatiebronnen over eetbare wilde planten worden de jonge scheuten als een groente aangeduid, maar deze plantendelen zijn door het hoge looistoffengehalte niet echt smaakvol. De scheuten werden in de volksgeneeskunde vooral als fytotherapeutikum genuttigd (behandeling van prostaatinfectie) en niet als voedingsmiddel.

Botanische kenmerken

- o Meerjarige plant, die in de winter bovengronds afsterft. De plant heeft een wortelstok en je ziet dan ook vaak een hele groep planten bij elkaar staan.
- o De bloeiende plant kan wel 150 cm hoog worden. De bloeistengels staan rechtop. Ze zijn praktisch onbehaard. De bladeren zijn lang en smal en staan verspreid aan de stengel.

- o De bloemen zijn vrij groot (2-3 cm). Ze hebben 4 roze tot paarsrode (incidenteel witte) kroonblaadjes en 4 roze tot paarsrode kelkblaadjes. De bloem heeft 8 meeldraden. De meeldraden en stamper steken uit de bloem.

De bloemen staan aan de top van de stengel en vormen een lange tros, die naar boven toe smal uitloopt. De bloei ontwikkelt zich van beneden naar boven.

- De vrucht is een lijnvormige doosvrucht. In het onderste deel van de tros vormen de uitgebloeide bloemen vruchten – in het middelste deel van de tros bloeien bloemen – in het bovenste deel van de tros zitten de bloemen nog in knop.
- De zaden hebben een uitbundige zaadpluis.

De vrucht is een lijnvormige doosvrucht.

Zaadpluis

In het onderste deel van de tros vormen de uitgebloeide bloemen vruchten – in het middelste deel van de tros bloeien de bloemen – in het bovenste deel van de tros zitten de bloemen nog in knop.